

Sygn. akt III C 368/17

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział III Cywilny w składzie:

Przewodniczący: **SSO Agnieszka Rafałko**

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2017 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **S. C.**

przeciwko **(...) Bank S.A. z siedzibą w W.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

/w przedmiocie wniosku powoda S. C. o udzielenie zabezpieczenia/

postanawia:

udzielić powodowi S. C. zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego przeciwko (...) Bank S.A. z siedzibą w W. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa w W. K. Ł., pod sygnaturą Km (...), wobec S. C. i K. M., w stosunku do powoda S. C., do czasu rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

/SSO Agnieszka Rafałko/

UZASADNIENIE

Niniejszym pozwem S. C. domaga się pozbawienia wykonalności tytułu egzekucyjnego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...), z dnia 16 kwietnia 2012 r., wystawionego przez (...) Bank S.A. z siedzibą w W., opatrzonego klauzulą wykonalności z dnia 29 września 2014 r. na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. XVI Wydział Cywilny z dnia 10 maja 2012 r., sygn. akt XVI Co 956/12, postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. XVI Wydział Cywilny z dnia 3 października 2012 r., sygn. akt XVI Co 956/12, postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy z dnia 11 stycznia 2013 r., sygn. akt V Cz 4583/12, w całości, w stosunku do powoda S. C., a także zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego /pозew – k. 2-3 akt/.

Jednocześnie z pozwem powód wniósł o zabezpieczenie roszczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa w W. K. Ł., pod sygnaturą Km (...) wobec S. C. i K. M., w stosunku do powoda S. C., do czasu rozstrzygnięcia niniejszej sprawy /pозew pkt III – k. 3 akt/.

Uzasadniając wniosek podniósł, że przedmiotowa egzekucja komornicza prowadzona jest z udziału w prawie własności lokalu nr (...) przy ul. (...) w W.

i w każdej chwili możliwa jest licytacja udziału powoda we współwłasności mieszkania stanowiącego zabezpieczenie umowy kredytu, na podstawie wniosku pozwanego posługującego się kwestionowanym tytułem egzekucyjnym. Zdaniem powoda zaskarżony tytuł egzekucyjny jest nieprawidłowy i nie może stanowić podstawy prowadzenia wobec niego egzekucji. Podniósł w tym zakresie zarzut abuzywności w odniesieniu do postanowień umowy kredytu hipotecznego zawartego przez strony, wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przez osobę nieuprawnioną,

bezskuteczność wypowiedzenia umowy kredytu, nieprawidłowość wyliczeń w zakresie kwoty głównej i odsetek w skazanych w bte /uzasadnienie – k. 6-16 akt/.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek o udzielenie zabezpieczenia podlegał uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 730 k.p.c. w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia (§1); Sąd może udzielić zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania lub w jego toku (§2). Udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia; interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie (art. 730 1 k.p.c.).

Sposoby zabezpieczenia roszczeń niepieniężnych unormowane zostały w art. 755 § 1 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych do zabezpieczenia roszczeń pieniężnych. W szczególności sąd może zawiesić egzekucję lub postępowanie wykonawcze (art. 755 § 1 pkt 3 k.p.c.).

Jednocześnie jak wynika z art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c., dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności,

a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście. Ponadto dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane (art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.).

Oznacza to, że udzielenie zabezpieczenia tego rodzaju roszczenia wymaga od strony powodowej uprawdopodobnienia nieistnienia zdarzeń, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności lub wystąpienia zdarzeń, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie mogło być egzekwowane.

W szczególności chodzi o podniesienie wszelkich zarzutów materialno-prawnych dotyczących wierzytelności banku, objętych bankowym tytułem egzekucyjnym zaopatrzonym w sądową klauzulę wykonalności, takich jak nieistnienie roszczenia banku lub istnienie roszczenia w mniejszej wysokości niż ujęte w tytule, nienastąpienie wymagalności roszczenia, nadużycie prawa (art. 5 k.c.). Nie odnosi się to jednak do uchybień formalnych popełnionych przez sąd w toku postępowania co do nadania klauzuli wykonalności. Tego rodzaju uchybienia mogą być bowiem powoływane jedynie w drodze zażalenia na postanowienie co do nadania klauzuli wykonalności.

Zdaniem Sądu, na obecnym etapie postępowania należy stwierdzić, że powód uprawdopodobnił zarówno roszczenie, jak i interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że tożsame postanowienia umowne, względnie podobne w treści do kwestionowanych przez powoda postanowień umownych kredytu hipotecznego nr (...) z dnia 11 maja 2005 r., tj. § 2 ust. 2, § 4 ust. 2 i § 16 ust. 4 umowy, zostały już uznane za niedozwolone i wpisane do rejestru klauzul niedozwolonych – i pomimo tego, że dotyczą one innych banków – uprawdopodobnia to w sposób wystarczający na potrzeby postępowania zabezpieczającego, iż również sporne klauzule stosowane przez pozwany Bank mogą mieć taki charakter.

Przepis art. 385¹ § 1 k.c. określa przesłanki uznania zakwestionowanego postanowienia umownego za niedozwolone. W celu stwierdzenia, czy dane postanowienie umowne nie wiąże konsumenta w oparciu o ww. przepis muszą być spełnione łącznie następujące przesłanki:

- strony łączyła umowa,
- stronami umowy są przedsiębiorca i konsument,
- postanowienie nie zostało indywidualnie uzgodnione,
- postanowienie nie określa głównych świadczeń stron, chyba że zostało sformułowane w sposób jednoznaczny,
- postanowienie kształtuje prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy.

Uwzględniając powyższe, w oparciu o przedłożone do pozwu dokumenty w postaci umowy kredytu hipotecznego /k. 19/, bankowego tytułu egzekucyjnego /k. 23/ i zawiadomienia o wszczęciu egzekucji /k. 32/, zdaniem tutejszego Sądu spełnione zostały pierwsze dwie przesłanki. Analiza dotychczasowego materiału dowodowego pozwala na przyjęcie, że strony łączyła umowa kredytu hipotecznego, w ramach której strony pozostawały w relacji przedsiębiorca (pozwany) i konsument (powód).

Jako uprawdopodobnione uznać również należy dalsze przesłanki, wynikające z powołanego wyżej przepisu, a determinujące uznanie spornych klauzul za niedozwolone. Przede wszystkim analiza treści spornych klauzul uwiarygadnia twierdzenia powoda, iż kwestionowane przez niego postanowienia umowne nie dotyczą w istocie sformułowanych w sposób jednoznaczny głównych świadczeń stron, wynikających z zawarcia umowy kredytu. Analiza treści kwestionowanych przez powoda postanowień umownych (§ 2 ust. 2, § 4 ust. 2 i § 16 ust. 4 umowy kredytu) wskazuje, że klauzule te nie określały bezpośrednio świadczenia głównego, a wprowadzały jedynie reżim jego podwyższenia. Klauzule te nie nadawały przy tym powodowi żadnych uprawnień – przewidywały bowiem tylko i wyłącznie uprawnienie dla pozwanego banku.

Analiza treści przedmiotowych postanowień w ocenie Sądu Okręgowego uprawdopodobnia przy tym, że przewidziane w nich uprawnienia pozwanego Banku miały jednak charakter jednostronny, naruszający zasadę równorzędności stron umowy.

Powyższe uprawdopodobnia jednocześnie twierdzenia powoda, że kwestionowane postanowienia umowne, zezwalające pozwanemu na podwyższenie rat przy użyciu tabel kursowych wprowadzanych i ustalanych jednostronnie przez bank, na które powód nie miał w istocie wpływu, mogły rażąco naruszać jego interes. Rażące naruszenie interesów konsumenta zachodzi bowiem w razie istotnej i nieusprawiedliwionej dysproporcji praw i obowiązków na jego niekorzyść.

Wskazane powyżej uprawnienia pozwanego Banku mogą stanowić przejaw postępowania sprzecznego z dobrymi obyczajami. Zgodnie z poglądami doktryny i orzecznictwa, tego rodzaju sytuacja może bowiem zachodzić właśnie w stosunku do tych postanowień umownych, które przewidują obowiązek spłaty raty kredytu w złotych po uprzednim ich przeliczeniu wg kursu sprzedaży waluty obcej z tabeli kursowej banku (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, I ACa 16/15, wyrok Sądu Okręgowego w W., XVII AmC 1531/09).

W konsekwencji stwierdzić należy, że zebrane w sprawie materiały pozwalały uznać za uprawdopodobnione, iż zakwestionowane przez powoda postanowienia umowne mogły mieć charakter niedozwolony, a tym samym, że nie istnieje obowiązek zapłaty na rzecz pozwanego kwoty, jaka wynika z treści bankowego tytułu egzekucyjnego, którego pozbawienia wykonalności domaga się w przedmiotowej sprawie.

Na potrzeby postępowania zabezpieczającego powód uprawdopodobnił tym samym w stopniu wystarczającym dochodzone przez siebie roszczenie.

Powód uprawdopodobnił również interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Z przedłożonych dokumentów wynika niewątpliwie, że wobec powoda wszczęto postępowanie egzekucyjne. Wskazać należy, że uzyskanie przez wierzyciela (pozwanego) świadczenia w drodze egzekucji utrudni osiągnięcie celu niniejszego postępowania, którym jest wyłączenie możliwości egzekucji sądowej na podstawie zakwestionowanego tytułu wykonawczego.

Sąd uznał, że wskazany we wniosku sposób zabezpieczenia roszczenia zmierza do zapewnienia uprawnionemu należytej ochrony i nie będzie stanowił dla obowiązanego zbyt daleko idącego obciążenia, opóźniając jedynie chwilowo zaspokojenie dochodzone przez niego roszczenia.

Wobec powyższego, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

/SSO Agnieszka Rafalko/

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)